

ОСТАННІ НОВИНИ

11:25 «Я стріляв по машині з літерою „Z“, але вигадав, що там були цивільні, аби тільки припинили мене катувати»: колишній полковник «азовців» написав книгу «Окрасць»

11:02 МВФ погодив новий транш для України, новани унікал

10:38 США розкрили подробиці про десятки біолабораторій на території України

10:20 Ужк «нарвався» на тривогу в Пентагоні і виліз рукою Трампу в Білому домі

09:56 Російська мова більше не захищена в Україні за Зеленоїською картою: Європейській підписав закон

09:14 Уполицна розблокувала переговори України з ЄС після домовленостей щодо нацизмівши

09:01 Українські дрони атакували

Любов вилікувала всі хвороби: дочка загиблого бійця АТО стала мамою для дівчинки, яку в дитбудинку вважали безперспективною

6:30 — 1 серпня 2021

Ганна ВОЛКОВА, «ФАКТИ»

— Впевнена, батько підтримає би мого рішення, — каже Катерина Боняківська, донька загиблого в російсько-українській війні художника Валерія Боняківського, обцлюючи свою «солодку блючку». Це лише один з епітетів, якими вона називає донечку, з яким ми два з половиною роки прожили в цивільному шлюбі. Я не могла завагітніти. Причина цього крилася не в мені, але на те, щоб взяти в сім'ю дитинку дитину, чоловік не погоджувався. Ми розлучилися. Однак думка про малюка з дитбудинку мене не відпускала.

«Неконтактна, погляду не тримає, не лепече»

Катя цілий рік виношувала мрію стати мамою для дитини-сироти. Зрештою звернулася в районну службу у справах дітей, де її розповіли, з чого вона має починати. Насамперед потрібно було зібрати пакет необхідних документів, у тому числі проїти медкомісію. Далі — навчання в школі прийомних батьків/опікунів/усиновителів. Після її закінчення психолог дав висновок-рекомендацію щодо психологічної готовності взяти дитину-сироту. Адже без цього у районній службі потенціального усиновлювача на облік не ставлять.

Відтоді дві на тиждень з обласної служби жінка стала отримувати дані про відмовних діток у віці від одного до семи років.

— Дівчинку Аню, на яку я звернула увагу, Кременчуцький обласний спеціалізований дитячий будинок додав у базу на всиновлення у січні цього року, — розповідає Катерина Боняківська. — Більше ніж через рік після народження! Така практика в більшості випадків не суперечить законодавству, але я переконана, що цей строк занадто довший, тому що зальмується процес розумового, емоційного та фізичного розвитку дітей, яких залишили біологічні батьки, зменшуються їхні шанси стати повноцінними громадянами суспільства. Дуже добре, що уряд схвалив нещодавно запропоновані Міністерством соціальної політики редакції до декьох законодавчих актів України. Документом, зокрема, передбачено скорочення до шести тижнів терміну, протягом якого можна усиновити дитину, яку залишили в пологовому будинку і на яку мати написала згоду на усиновлення.

Відкинувши неминучі в цьому випадку сумніви, жінка зважилась на ближче знайомство з дитиною. Взляла направлення в заклад. Накупила іграшок, смаколиків…

«Неконтактна, погляду не тримає, не лепече», — охарактеризувала дитину медсестра при першому знайомстві, яке, зважаючи на карантинні обмеження, пройшло на місці у відеоформаті.

— Моя донечка мала всі шанси опинитися згодом в інтернаті, так і не дочекавшись усиновлення або оформлення опіки над нею», - говорить Катя (фото автора)

— Ідея дитини мала всі шанси опинитися згодом в інтернаті, так і не дочекавшись усиновлення або оформлення опіки над нею», — продовжує Катя, — тим паче дві родини переді мною відмовились від неї, дізнавшись про її численні діагнози. Але я працювала вихователем у дитсадку з особливими дітьми й одразу зауважила, що аутизмом Аня не страждає, як було записано в її історії хвороби. Просто педагогічно занедбана.

“Моя дочка мала всі шанси опинитися згодом в інтернаті, так і не дочекавшись усиновлення або оформлення опіки над нею”, - говорить Катя (фото автора)

Так, вона розхитувалася, сидичи, взад-вперед, що характерно для всіх діток, яким бракує уваги дорослих, — таким чином мало себе заспокоюють. А косполіість виправляється за допомогою масажів і ортопедичного взуття. Вроджений вивих кількох пальчиків на ручках — для хірургів не проблема. Мої сумніви остаточно розвіялися під час гри на першому онкому знайомстві, коли дитина почала лепетати, виконувати елементарні проханнтя. «Такого ніколи не було!» — дивувалися працівники закладу.

Читайте також: В Україні змінили правила усиновлення дітей: що важливо знати

Під час другого візиту Катерина написала заяву на всиновлення, бо почула, що дівчинка «безперспективна», «важка», тому їй можуть відмовити у влаштуванні в родину.

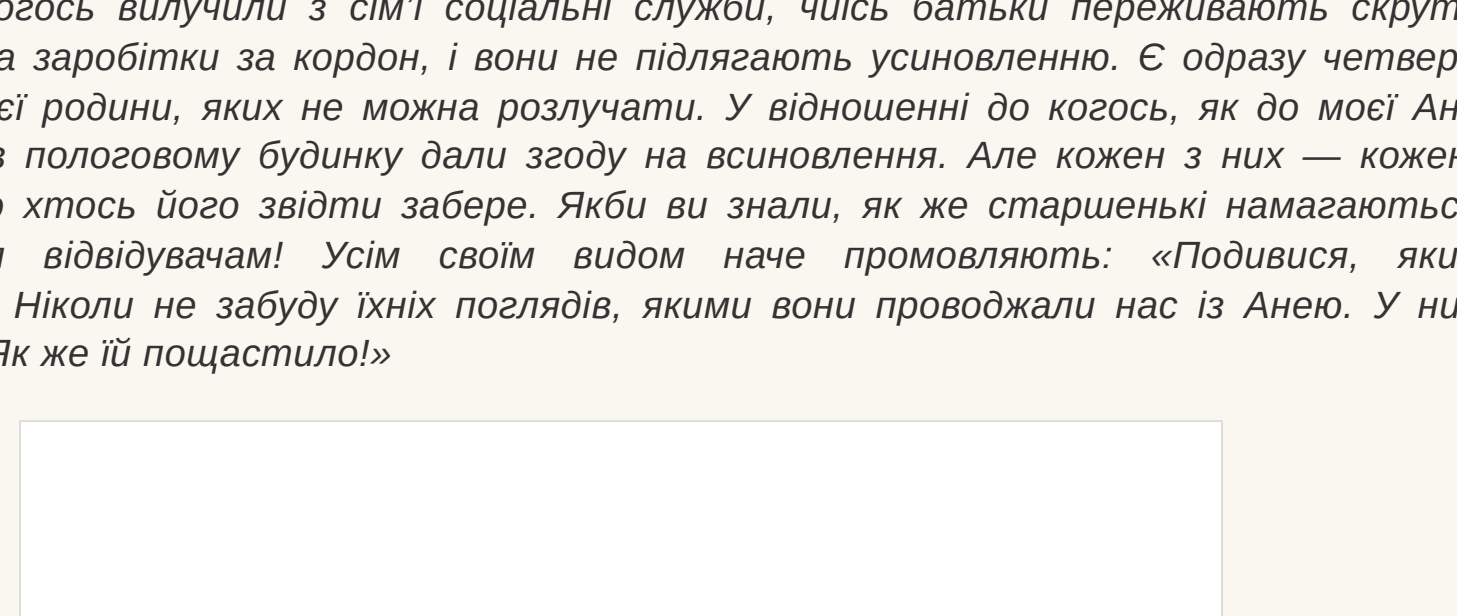
«Вихованці дитбудинку не плачуть, бо їх нікому втішати»

— Якщо дитина «ваша», то запускається процес усиновлення: ви пишете заяву в районну службу, де знаходиться заклад, і відвідуєте малюка за домовленістю з медперсоналом дитбудинку, — продовжує Катерина. — Я приїжджала до Ані щотижня, по четвергах. І поверталася додому в сльозах, бо стала прив'язуватися до дівчинки-сироти й розлука з нею давалася важко. Тим часом служба у справах дітей підготувала висновок про цільність усиновлення. Я найняла адвоката, щоб він завінявся судовими формальностями без моєї участі. І 16 квітня, майже через рік від початку цієї замі, стала мамою. Автозаводський районний суд Кременчука всього за годину виніс ухвалу про всиновлення Ані. Це найщасливіший день мого життя.

Те, що жінка неодружена, для процедури не є перешкодою. Головне, щоб її дохід (чи дохід подружжя) був не меншим у сумі за мінімальний розмір, встановлений на дорослу особу й на дитину. Важливий також достатній розмір житлової площі, навіть якщо вона орендована.

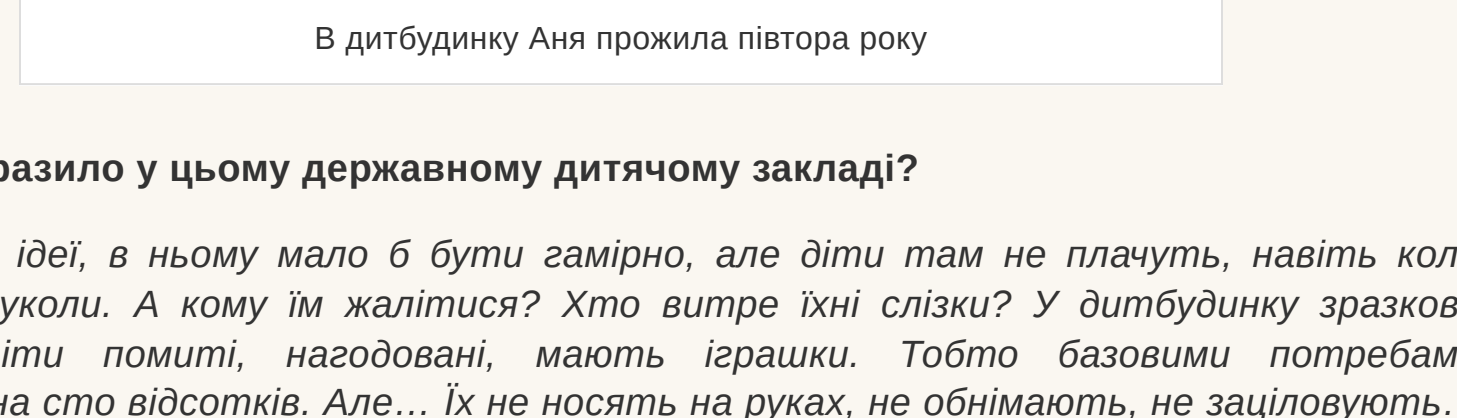
21 травня, щойно рішення суду набуло чинності, Катерина Боняківська забрала свою донечку додому.

— Це був дуже хвилюючий момент, — пригадує жінка. — У дитбудинку знаходиться понад 80 дітей, позбавлених батьківського піклування, віком до шести років. З різних обставин: когось вилучили з сім'ї соціальні служби, чиєсь батьки переживають скрупу чи похлили на заробітки за кордон, і вони не піглягають усиновленню. Є одразу четверо дітей з однієї родини, яких не можна розлучати. У відношенні до когось, як до моєї Ані, матері ще в пологовому будинку дали згоду на всиновлення. Але кожен з них — кожен! — чекає, що хтось його зідти забере. Якби ви знали, як же старшеньгі намагаються сподобатися виховувачам! Усім своїм видом наче промовляють: «Подивися, який я хороший! Ніколи не забуду їхні погляди, якими вони проводжали нас із Анею. У них читалось: «Як же їй пощастило!»

— Що вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'ять пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

В дитбудинку Аня прожила півтора року

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

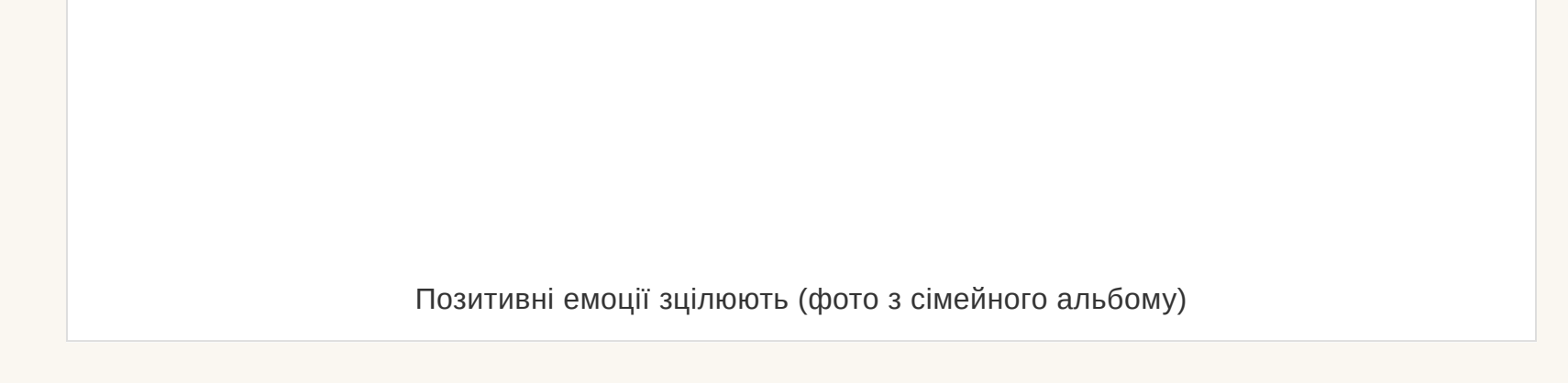
— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

В дитбудинку Аня прожила півтора року

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

В дитбудинку Аня прожила півтора року

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?

— Тиша. По ідеї, в ньому мало б бути замірно, але діти там не плачуть, навіть коли їм роблять уколи. А кому їм жалітися? Хто витре їхні слізки? У дитбудинку зразкова чистота, діти помиті, нагодовані, мають іграшки. Тобто базовими потребами забезпечені на сто відсотків. Але… Іх не носять на руках, не обнімають, не зацілюють… Одне слово, вони позбавлені позитивних емоцій. Вони відстають у фізичному й розумовому розвитку, бо персонал не має змоги приділяти їм достатньо уваги. Аня, наприклад, у п'их пір, поки я не стала приходити до неї, в основному дечкала і бавилася брацкальцями. У п'их з лиском! До того ж часу на прогулянку її вивозили в колясці, годували перетертою їжею…

— Чи вас вразило у цьому державному дитячому закладі?